

хом'яки) [2].

Література

1. Данилевская Н.В. Проблема метаболического синдрома у мелких домашних животных в современной зарубежной литературе / Данилевская Н.В., Иовдальская Е. В. // Российский ветеринарный журнал. Мелкие домашние животные. (02) 2013. С. 25-31.
2. Диетически индуцированные животные модели метаболического синдрома (обзор литературы) / [Д. В. Лещенко, Н. В. Костюк, М. Б. Белякова и др.] // Верхневолжский медицинский журнал. 2015. Т. 14, вып. 2. С. 34-49.
3. Мамедов М. Н. Руководство по диагностике и лечению метаболического синдрома. М.: Мультипринт. 2005. 120 с.
4. Метаболический синдром: проблемы диагностики и прогностические критерии / О. Н. Ковалева, Н. А. Кравченко, Т. Н. Амбросова, С. В. Виноградова // Внутренняя медицина. 1(7). 2008. С. 53-55.
5. Bergman RN, Ider YZ, Bowden CR, et al: Quantitative estimation of insulin sensitivity. American Journal of Physiology 1979, 236:E667-E677.
6. Frank N, Elliott SB, Brandt LE, Keisler DH: Physical characteristics, blood hormone concentrations, and plasma lipid concentrations in obese horses with insulin resistance. Journal of the American Veterinary Medical Association 2006, 228:1383-1390.
9. Hamaguchi M, Kojima T, Takeda N, Nakagawa T, Taniguchi H, Fujii K, Omatsu T, Nakajima T, Sarui H, Shimazaki M, Kato T, Okuda J, Ida K: The Metabolic Syndrome as a Predictor of Nonalcoholic Fatty Liver Disease. Annals of Internal Medicine 2005, 143:722-728.
8. Johnson PJ: The equine metabolic syndrome peripheral Cushing's syndrome. Veterinary Clinics of North America Equine Practice 2002, 18:271 — 293.
11. Lund EM, Armstrong PJ, Kirk CA, Klausner JS: Prevalence and risk factors for obesity in adult dogs from private US veterinary practices. International Journal of Applied Research in Veterinary Medicine 2006, 4:177-186.
12. Oberg J, Fall T, Lilliehook I: Validation of a species-optimized enzyme- linked immunosorbent assay for determination of serum concentrations of insulin in dogs. Veterinary Clinical Pathology 2011, 40:66-73.
13. Radin MJ, Sharkey LC, Holycross BJ: Adipokines: a review of biological and analytical principles and an update in dogs, cats, and horses. Veterinary Clinical Pathology 2009, 38:136-156.
14. Treiber KH, Kronfeld DS, Hess TM, Byrd BM, Splan RK, Staniar WB: Evaluation of genetic and metabolic predispositions and nutritional risk factors for pasture-associated laminitis in ponies. Journal of the American Veterinary Medical Association 2006, 228:1538-1545.
15. Verkest KR, Fleeman LM, Morton JM, Ishioka K, Rand JS: Compensation for obesity-induced insulin resistance in dogs: assessment of the effects of leptin, adiponectin, and glucagon-like peptide-1 using path analysis. Domestic Animal Endocrinology 2011, 41:24-34.

ВПЛИВ ХЛОРИДУ КАДМІЮ НА ВЗАЄМВІДНОШЕННЯ СТРУКТУРНИХ ЕЛЕМЕНТІВ ЩИТОПОДІБНОЇ ЗАЛОЗИ

*Лопушняк Л.Я., Бойчук О.М., Бамбуляк А.В.
Вищий державний навчальний заклад України "Буковинський державний
медичний університет"*

Введення експериментальним тваринам хлориду кадмію викликає

зміни морфо-функціонального стану щитоподібної залози. В процесі морфометрического дослідження встановлено, що при дії іонів кадмію відбувається зменшення висоти тироцитів, причому виявлена залежність від термінів введення і, в меншій мірі, від дози. Що стосується ширини тироцита, то вона зменшується з наростанням дози. Розміри як більшого, так і меншого діаметрів ядер тироцитів зменшуються з наростанням дози, менше позначається на цих показниках тривалість введення кадмію. Розміри ж фолікулів і кількість тироцитів в фолікулі практично не змінюється при всіх дозах, а при тривалих експериментах розмір фолікулів зменшується, кількість тироцитів має тенденцію до зниження.

Виявляється вплив кадмію на елементи строми щитоподібної залози. Виявлено розширення перифолікулярних кровоносних судин, поява в просвітах судин різних формених елементів крові. В окремих випадках в ендотелії з'являються ознаки, які можна розглядати як явище мікроклазматозу. Тканинні базофіли щитоподібної залози шурів, розсіяні в стромі, іноді в тісному контакті з фолікулами і кровоносними судинами. Кількість тканинних базофілів істотно зменшується в залежності від дози. В окремих випадках виявлялися тканинні базофіли, що містять круглі гранули з гомогенним вмістом помірної щільності, що нагадує жирову краплю.

При дії хлориду кадмію виникають порушення взаємозв'язків між параметрами тироцита і фолікула. Відбувається поступове зниження сили кореляційних зв'язків між параметрами тироцита, але паралельно збільшується сила взаємозв'язку між параметрами фолікула. Це може говорити про зниження ступеня внутрішньоклітинної морфологічної інтегрованості і збільшенні її на фолікулярному рівні. Отже, при дії хлориду кадмію на елементи паренхіми щитовидної залози відбувається зниження морфологічної інтегрованості її структурних елементів.

СТРУКТУРА ЗАХВОРЮВАНЬ ТКАНИН ПАРОДОНТА У ОСІБ МОЛОДОГО ВІКУ З МОРБІДНИМ ОЖИРІННЯМ

Майбородіна Д.Д.², Антоненко М.Ю.¹

*Національний медичний університет імені О.О. Богомольця, м Київ
Інститут післядипломної освіти, м Київ*

Актуальність. В останні роки, за даними ВООЗ понад 1,9 млрд людей віком старше 18 років мають надлишкову вагу, з них понад 650 млн — страждають від ожиріння, при цьому є тенденція до щорічного зростання цих показників. Окремий ризик становить морбідне ожиріння (МО), тобто ожиріння з індексом маси тіла (ІМТ) $> 40 \text{ кг/м}^2$, яке зумовлюючи глибокі гормонально-метаболическі зміни, призводить до цілої низки медико-соціальних проблем, зокрема, метаболічних порушень (цукрового діабету 2 типу, інсулінорезистентності, метаболічного синдрому), серцево-судинної патології (артеріальної гіпертензії, серцевої недостатності, інсульту), патології дихальної системи (бронхіальної астми), порушень репродуктивної функції. Крім того, ожиріння є незалежним предиктором ризику смерті. Сьогодні доведено, що надмірна вага тіла та ожиріння є вагомими чинниками ризику для стоматологічного здоров'я осіб будь-якого віку.

Мета дослідження: дослідити структуру захворювань пародонта у пацієнтів молодого віку з морбідним ожирінням.